

igen faar tilstrækkelig Tonnage til Raadighed. Til den Tid gælder det imidlertid om, at Skibsfarten bliver i Stand til hurtigst muligt at erstatte den under Krigen tabte og forældede Tonnage, men dette vil kun blive muligt, hvis den foreslaede Lov lempes paa en saadan Maade, at Skibsfarten ikke berøves dens væsentligste Midler.

Vi ønsker her at understrege, at de fleste af vore Medlemmer selv ejer og fører deres Skibe. Efter Forslaget vil disse blive særlig haardt ramt. For mange af disse Smaaaskibsejere vil en Gennemførelse af Forslaget medføre, at de paagældende for overhovedet at blive i Stand til at betale Skatten, tvinges til at sælge deres Skibe og begynde forfra. Det vil ikke herimod kunne indvendes, at Laanevejen staaer de paagældende aaben, for selv om det muligvis kunde lykkes enkelte at opnaa Laanetilskud, vilde næppe mange turde acceptere saadanne under Hensyn til, at det næppe vilde være muligt med de af Fragnævnet tilladte Rater at forrente, end sige tilbagebetale Laan af den Størrelse, der her vil være Tale om.

Den mindre Skibsfart har efter Evne bidraget til at gennemføre Landets Tilførsler under Krigen til Gavn for Samfundet og vil derfor anse det ikke alene for simpel Retfærdighed, men ogsaa for landsgavnligt, at der ikke vedtages Love, som imod Sagkundskabens Protest vil medføre lidet ønskelige Virkninger for Skibsfarten, hvorved bemærkes, at Danmark formentlig ogsaa i Fremtiden — saavel under Krigs- som Fredsforhold — vil have Brug for vor Indsats. I Haab om at Regering og Rigsdag vil erkende, at det ikke gaar an at lamme vort Erhverv ved den Hengangsskat, der nu skal gennemføres, tillader vi os da herved at foreslaa, at følgende Principper maa finde Anvendelse ved Værdiansættelsen af Skibe:

- 1) Skibe, erhvervet før Krigen, ansættes til Anskaffelsesværdien med Fradrag af de tilladte skattefri Afskrivninger indtil Sluttidspunktet. Det understreges herved, at dette Princip altid er blevet godkendt af Skattevæsenet, for saa vidt angaar de aarlige Opgørelser af den skattepligtige Formue, og at det først er for ganske nylig, at Skattevæsenet for enkelte Skibsejeres Vedkommende under Hensyn til de høje Skibsforsikringstakster har forsøgt at kræve disse gennemført. Saa vidt vides er den nyeste Praksis endnu ikke godkendt af Landsskatteretten, endside de ordinære Domstole.
- 2) Skibe, erhvervet eller kontraheret under og efter Krigen, tillades endvidere nedskrevet med Krigsoverprisen.
- 3) Paa Sluttidspunktet endnu ikke anvendte Assurancebeløb ansættes til de Beløb, som de Skibe, de hidrører fra, skattemæssigt var nedskrevet til, da de forliste.
- 4) Under Hensyn til, at de Betragtninger, der taler for ikke at medtage endnu ikke anvendte Assurancesummer med deres fulde Beløb, tillige bør finde Anvendelse i Tilfælde, hvor Rederier under og efter Krigen har solgt deres Skibe og har bevaret Salgssummen intakt for ved første Lejlighed at remplacere den solgte Tonnage, foreslaas det endelig, at det under 3) omhandlede Princip ogsaa maa finde Anvendelse for saadanne Salgssummer.

Ærbødigst

Dansk Sejlskibsrederi-
forening:

Erik B. Kromann.

Dansk Sejlskibsrederiforening
for mindre Skibe:

R. P. Schmidt.

Rederiforeningen af 1941:

R. L. Albertsen.